SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
SWEDISH WEEKLY
P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE: 29 011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Hela år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
4 månader i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationspenningar kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prästerskap, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Äktenskapsannonser, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Föreningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för annonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 5 April 1928.

En glad och trevlig påsk tillönskas alla S. C. T.:s läsare och vänner.

För Dagen – – –

bör man syssla något med den stora sommarfesten i Winnipeg, vid vilken 18 s. k. nykanadensiska nationer komma att deltaga med uppvisningar i sång, musik, folkdanser och konstslöjd.

Canadian Pacific Railways musikdepartement i samråd med The Canadian Handicraft Guilds Manitobadivision äro arrangörerna och deltagarna bli som bekant hämtade från 18 olika i huvudsak europeiska nationer. Ändamålet med denna uppvisning är i främsta rummet att vederlägga det ofta i den engelska pressen synliga påståendet att immigranterna, med undantag naturligtvis för de brittiska och franska, hava en kultur, som på intet sätt kan mäta sig med speciellt den brittiska och att immigranterna i främsta rummet bidraga till att draga ned den canadensiska kulturen i stället för att höja densamma. "Det enda immigranterna bidraga med", framhålles ofta av "fackmän", "är den rå styrkan".

För den som känner till något av den europeiska kulturen, konsten och musiken, förefaller naturligtvis detta påstående synnerligen löjligt och återfaller i främsta rummet på den "fackman" som bevisar sig äga så litet av kultur själv, att ett sådant yttrande överhuvudtaget kan få spridas bland allmänheten.

Låt oss som ett exempel blott få framhålla vad personligheter bland svenskarna, som Strindberg, Ellen Key, Selma Lagerlöf, Zorn, Carl Larson, Hazelius, Linné, Scheele, Ling och många andra som givit, icke blott Sverige, utan hela mänskligheten av verklig kultur, av oförgätlig konst och njutning. Eller, för att tala om institutioner, låt oss bara peka på Nobelstiftelsen, Svenska skolväsendet, Skansen, Vetenskapsakademien och våra kulturella högskolor. Hava icke dessa utfört ett arbete i mänsklighetens intresse, som saknar motstycke i sina speciella fack inom snart sagt hela världen?

Den pessimistiske och oftast passive åskådaren skakar bara i de flesta fall på huvudet då man nämner sådana namn eller sådana institutioner, främst kanske beroende på att han eller hon saknar fullständig kännedom om att sådana institutioner överhuvudtaget existera.

Men för att övertyga den klentrogne har nu C. P. R:s musikdepartement i samråd med The Canadian Handicraft Guild's Manitobadivision beslutat i sommar giva våra nya landsmän en uppvisning av vad immigranterna betyda för Canadas kulturella utveckling, att deras kärlek för konst, litteratur, handslöjd och kulturellt arbete står på en betydligt högre nivå än mången kanske tror och att Canada har ofantligt mycket att lära sig av den enkle, oftast fattige och blygsamme immigranten. Att det bakom hans flärdfria yttre döljer sig något större och djupare än vad vi ofta möta här och att han utgör ett betydelsefullt tillskott till Canada icke enbart ur arbetssynpunkt utan säkerligen i minst lika stor grad ur kulturell synpunkt.

Av någon anledning ha arrangörerna beslutat giva speciellt företräde för skandinaverna och bland dessa komma svenskarna med all säkerhet att intaga en framträdande särställning. Det svenska folklivet i helg och söcken kommer att bliva gediget representerat. Folkdansare, folksångare och nationalklädd ungdom komma att deltaga med typiskt svenska folklivsskildringar. Nationaldräkter komma att anskaffas till alla och varje landskap från det sydliga Skåne till det nordliga Lappland komma att representeras. Barnen komma att deltaga med de typiskt och för Sveriges vidkommande så egenartade och vackra sånglekarna. Folkdansarna komma att dansa de muntra och mest typiska svenska folkdanserna och som en värdig ram om det hela kommer en utvald sångkör med solister och spelemän att giva ännu mera färg och liv åt uppvisningen.

Som förut meddelats kommer även en storartad exposé över svensk hemslöjd och allmogekultur att äga rum under supervision av fruarna C. H. Nilson och S. Hammarstrand. Handarbeten, konstslöjdalster och träsniden, förfärdigade här i landet av svenskar eller svenska ättlingar mottagas tacksamt till denna utställning och ett stort antal priser komma att utdelas. Utställningsföremålen komma att uppdelas i olika grupper och varje grupp prisbelönas av härför särskilt tillsatta domare, vilka komma att utväljas av arrangörerna.

Det torde icke råda tvivel om att denna utställning och uppvisning ej skall förmå väcka mera respekt för våra nycanadensiska befolkningsgruppers kulturellt höga nivå och även bidraga till att våra frånder här i landet skola komma att uppskatta det värdefulla tillskott vi utgöra även i kulturellt hänseende, men det är av största vikt att alla, vilka kunna deltaga i detta arbete och därigenom bidraga till att den svenska utställningen göres så representativ och mångsidig som möjligt, vilja samverka med de av organisatörerna tillsatta personerna.

EUROPAS FÖRSÖRJNINGSFRÅGA.

En undersökning av orsakerna till den europeiska näringskrisen ger till resultat, att sjukdomssymptomen särskilt visar sig i industrien. Det är den industriella arbetslösheten, som karaktäriserar den näringspolitiska misären. Lantbruket klagar över brist på arbetskraft, varför det måste vara något i oordning i förhållandet mellan lantbruket och industriens produktion.

Detta är också fallet, vilket man snart finner om man undersöker den lantbruksmässiga och industriella utvecklingen före kriget. Befolkningen i nio europeiska stater har under perioden 1871 — 1911 stigit från 119 till 168 milj. invånare, men medan stadsbefolkningen fördubblades från 49 till 100 milj., gick lantbefolkningen tillbaka från 71 till 68 milj. Ännu större är förskjutningen inom den lantbruksmässiga och industriella produktionen. Medan nämligen den förstnämnda under denna 40-årsperiod endast ökat med 40 proc. har den sistnämnda vuxit till det fyrdubbla.

På 70-talet var Europa ännu ett område, som var sig självt nog. Lantbefolkningen kunde med sin produktionsöverskott livnära stadsbefolkningen och var dessutom tillräcklig avsättningsmarknad för den europeiska industriella produktionen. Den mäktiga ökningen av stadsbefolkningen och den industriella produktionen i slutet av det 19:de århundradet och i början av det 20:de, skulle under dessa förhållanden ha medfört dyrtid för livsmedel och fattigdom och elände för industribefolkningen. Detta skedde emellertid inte. Orsaken var uppodlingen av den stora nordamerikanska prärien. Här öppnade sig för den europeiska industrien nya, oanade exportmöjligheter, och i gengäld blev här producerat det överskott av livsmedel, som var tillräckligt att brödföda den europeiska industribefolkningen. Genom att träda i relation med den amerikanska lantbruksproduktionen kom den europeiska industrien ännu en gång in i sunda förhållanden.

Redan på 90-talet uppstodo emellertid nya svårigheter. Reserverna i den amerikanska prärien började uttömmas, och en hastig industrialisering av Amerika självt inträdde. Ryssland och den begynnande veteodlingen i Argentina trädde nu i stället för Nordamerika, men långsamt kom man dock in i den utveckling, som ytterligare starkt påskyndades av kriget: nedåtgående tendens i den agrariska världsproduktionen, stigande självförbrukning i de icke-europeiska överskottsländerna och nedgång i efterfrågan på europeiska industriprodukter.

Om inte Europa skall komma in i en period av dyrtid för livsmedel, stagnerande reallöner, stor arbetslöshet, med andra ord en överindustrialisering, måste på ett eller annat sätt sökas nya reserver för en lantbruksproduktionsökning och stegrad efterfrågan på industriprodukter. Men liknande möjligheter som den nordamerikanska prärien har Europa inte mera. Den inre europeiska kolonisationen förslår inte långt. Den enda möjligheten — varav Europas öde beror — är, om det europeiska lantbruket i mycket stor omfattning kan taga vetenskapens uppfinningar i bruk och genom tekniska förbättringar betydligt öka produktionen, utan att omkostnaderna därigenom stiga.

Om man snabbt kunde överföra den moderna lantbrukstekniken — som redan under årtionden praktiserats i enstaka tyska provinser eller hela stater som Danmark, Holland och Belgien — till den stora massan av hela det europeiska lantbruket, måste det ha en liknande verkan på de industriella expansionsmöjligheterna, på den breda befolkningens välstånd, på reallönerna, övervinnandet av arbetslösheten o. s. v. som uppodlingen av den nordamerikanska prärien under förra århundradet.

Under det 19:de århundradet kunde de europeiska staterna ännu tillåta sig att endast ensidigt tänka på industrien. Detta är inte längre möjligt i dag; jordbruket kräver nu i stället uppmärksamheten.

STRIDEN OM OLJAN.

Striden om oljan framstår ju i vår oljekonsumerande tid som ett ofta återkommande irritationsmoment i det mellanfolkliga umgänget. Särskilt den obegränsade tillgången på brännolja har ju också en oerhörd betydelse icke blott kommersiellt och trafiktekniskt, utan också för de olika ländernas möjlighet till krigföring. Det är nog företrädesvis av den sistnämnda anledningen, som disponerandet av de stora oljeförekomsterna så lätt giver anledning till irriterande politiska förvecklingar.

Ryssarna, vilka ju förfoga över betydande oljefyndigheter samt "socialiserade" anläggningar för dessas tillgodogörande, veta tydligen också att begagna sig av denna trumf i sitt intrigspel gent emot de borgerliga staterna. Mot denna bakgrund, oljehungern samt Sovjets försök att begagna sig därav, torde man också få söka en av huvudanledningarna till att försöken till uppgörelse mellan Frankrike och Sovjetmakten trots allt fortleva.

Sedan mera än två år har frågan om en fransk-rysk uppgörelse om såväl franska ersättningskrav som krediter till Ryssland litet emellan diskuterats i anslutning till de förhandlingar, som från Frankrikes sida förts av senator de Monzie. Genom den förre ryske ambassadören Rakovskis klumpiga uppträdande inträdde en kris i förhandlingarna. Men Rakovski tillhör ju icke längre de maktägandes grupp inom Sovjet och vännerna av en uppgörelse hoppas nu på bättre utgång sedan den mindre partibetonade Dovgalevski tilträtt ambassadörposten. Den irriterande stämningen har emellertid icke helt och hållet lagt sig och "Le Temps" har i en artikel om den nye ambassadören klargjort, att man får räkna med en övergångstid, innan några avtal kunde ingås.

Den citerade tidningen tillägger visserligen ytterligare att: "mellan Frankrike och Sovjet kunna inga som helst normala förhållanden förefinnas, om icke Moskva på allvar upphör med att främja den oerhörda bolsjevikpropagandan i andra länder, vilken blott för Ryssland till undergång'. I vad mån nu den nya sovjetbeskickningen kan hålla sig fri från beblandelse med den besvärliga franska kommunismen får man ju se, men faktum är, att starka krafter äro i rörelse för att få ett avtal till stånd. För senator de Monzie är det en verklig ambitionssak att komma till positivt resultat, men det säges, att han icke längre är lika optimistisk som tidigare.

Egendomligt nog samarbeta emellertid vissa storkapitalistiska intressen med socialistiska och vänsterradikala medelemmar av deputeradekammaren för att få till stånd en uppgörelse. Och anledningen är en livlig önskan att komma ifrån beroendet av de engelska och amerikanska oljetrusterna, vilket skulle vinnas genom en uppgörelse om tillräckligt stora leveranser ev rysk nafta. Ordföranden för deputeradekammarens petroleumskommission, socialisten Charles Baron, arbetar ivrigt för en sådan överenskommelse. I sin egenskap av kommissionens ordförande har han avlämnat en skrivelse till Poincaré, vari han vill göra gällande, att man på kredit- och koncessionsvägen skulle kunna få till stånd reguljärt varuutbyte mellan de båda länderna. Han föreslår, att Sovjet-Ryssland skulle med hjälp av franska krediter förbättra naftaindustrien med direkt stegring av leveranserna till Frankrike; därigenom skulle man befria sig från "de anglosaxiska mineraloljetrusternas ekonomiska slaveri". En vänstertidning drager ut de yttersta och rätt förvånande konsekvenserna genom uttalandet, att "Frankrike kommer att stärka sin försvarskraft med hjälp av bolsjevikerna". Meningen är, att större naftaleveranser till franska flottan skulle ha detta till följd.

Å andra sidan märkes dock inom den franska nationen stor kallsinnighet gentemot Sovjet-Ryssland. Men det märkligaste är, att tanken på ett fruktbringande varuutbyte med ryssarna på vissa håll framkallat en strävan att träffa avtal med Tyskland om gemensamt uppträdande i affärshänseende gentemot Sovjetunionen. Förre franske handelsministern och nuvarande ordföranden i utrikeshandelskommittén Clementel reste i november till Berlin, där han enligt de franska tidningarnas uppgifter ernått överenskommelse mellan Frankrikes och Tysklands kemiska industrier om priser och försäljningsvillkor vid eventuella leveranser till Ryssland. Senator de Monzie har efteråt haft ingående förhandlingar med tyska industri- och finansgrupper beträffande de ryska affärerna och det påstås, att Stresemann länge diskuterat samma frågor med franska ambassadören i Berlin, de Margerie. I Frankrikes ekonomiska press följer man med intresse dessa rysk-tyska affärsförhandlingar, och det förefaller som om man i Paris ville avvakta ett ryskt-tyskt avtal, innan man på allvar tager itu med de fransk-ryska förhandlingarna. Det vore onekligen överraskande, om bolsjevikregeringens utrikes handelspolitik skulle framdriva ett närmande mellan Tyskland och Frankrike, som särskilt vad oljepolitiken beträffar kunde tolkas som en direkt utmaning mot England och U. S. A.

Man erinrar sig ju, hur irriterad stämningen blev i England av det amerikanska Standard Oils närmande till de ryska oljeintressena. Och nu senast har man erfarenhet av president Coolidges skarpa språk och hot mot de amerikanska finansgrupper, som visat benägenhet att spekulera i överenskommelser med Sovjet. Vore det nu tänkbart, att England och U. S. A. stillatigande skulle svälja dekonfityren av ett franskt-tyskt-ryskt samförstånd kring de exproprierade oljekällorna vid Kaspiska Havet?

ANNONSERING ÄR DEN MODERNA AFFÄRSVÄRLDENS FÖRNÄMSTA MEDHJÄLPARE.

FRÅN ETT TAL AV SIR CHARLES HIGHAM, LONDON, ENGLAND.

Sir Higham, Englands främste sakkunnige av i dag i modern affärsreklam, höll nyligen i London ett föredrag: "Om annonsering, som betalar sig'.

Föredraget hölls inför en organisation av affärsmän i framskjuten ställning och innehöll mycket av intresse för även icke affärsmän.

Sir Charles nämnde att världens affärer äro våra, om vi endast söka efter dem.

Allting är redo för framgång, även om vi icke med bestämdhet kunna taga det för avgjort.

Låt oss affärsmän gemensamt tränga fram och taga nappatag *genom omsorgsfull annonsering!*

Kunnör för världen, att du behöver dess beställningar och dess svar skall göra dig häpen.

God annonsering om varor har aldrig förr betalat sig så väl som just i våra dagar.

Tidningsannonsering är billig om du använder den verksamt. Var icke rädd för att annonsera, d. v. s. *fråga efter order.* Annonsering tillämpas lika i utlandet som hemma, och *alltid* med framgång!

Annonsering är den *billigaste* form av försäljning, ändå är det tiotusentals av fabriksidkare och handelsmän, vilka ännu ej funnit att detta är ett faktum.

Tiggeribrev förekomma snart sagt överallt, och det kan icke vara ur vägen att undersöka de skrivandes behov av hjälp, innan man lämnar sådan. En i London företagen undersökning visade, att endast femton procent av dylika brev härrörde från fall av verklig nöd och fattigdom.

Uppifrån och nedifrån.

Nu är det vår och vårpoeterna börja röra på sig. Redaktionen fick häromdagen mottaga följande praktblomma:

Nu är det vår, ja, nu är det vår
Över backar och ängar, hej vad det går,
Över skogar och hagar, över buskar och snår.
Nu är det vår, ja, nu är det vår.

Hej vad det går. Och det värsta är att det inte går att stoppa det heller. Men som sagt var herrar vårpoeter, varen välkomna.

* * *

Notis i ledande tidning från U. S. A.: Konung Gustav den femte har i parlamentet i Oslo besutat sanktionera Danmarks nya kyrkolag. Hm! Är icke detta ett vackert utslag på sann skandinavism?

* * *

Apropå patriotism så var verkligen Albertagruppen i federalparlamentet synnerligen patriotisk, när det gällde omröstningen vid budgetsdebatten. De voro till och med så patriotiska att de toga på sig sin gamla och ursprungliga klädnad och röstade med sina bröder de konservativa. Så nu vet man alltså, vad Albertaprogressiverna äro i realiteten.

* * *

På tal om småtrevligheter, så tycker Ceres att Gardiner i Saskatchewan är en duktig karl. Hans provins är bara litet över 20 år gammal och redan har han inbjudit en hel världs spannmålsodlare och kreatursuppfödare till världsutställning i Regina sommaren 1928. Tänk vilket råmande det skall bli i den goda staden. Och tänk vad det skall bli obehagligt för alla dem, som tro att Canada är så uruselt att folk ligga omkring på gatorna och dö av svält. Är det inte bra modigt av ett land med sådana framtidsperspektiv att inbjuda hela världen att se hur hemskt rysligt förskräckligt vi ha det här. Det skulle man kunna kall sann patriotism.

* * *

Det klagas på att föreningsvärlden i Winnipeg lider ganska betydligt av de nyöppnade ölkrogarna. Folk, ja, det vill säga, det mera manliga släktet, synes föredraga dessa ställen i stället för att gå på föreningsfesterna. Men så lät det inte anno domini ettusenniohundratiugosju. Då var det klang och jubeldagar. Åtminstone i valtiderna. Men mycket kan ju förändras sedan valet är över och det märkligaste är ju också att det lagförslag, folket röstade på i juni månad 1927 var ett ganska annorlunda än det, som tillämpas i dessa dagar. *Men hej vad det går.*

* * *

I "Stora Dumflugans" senaste nummer har den synnerligen "torrhumoristiske" redaktören med stöd troligen av sina egna erfarenheter gjort en utredning över levnadsomkostnaderna i Winnipeg sedan ölkrogarna öppnades. Sedan öl med 4:30 betalts för husfadern och med 60 cents för husmodern och prenumerationsavgiften för "Stora Dumflugan' upptagits bland veckans omkostnader (det är troligen bäst att betala per vecka så tidningen kan komma ut) uppgå utgifterna efter ett fåtal välgörande donationer till 7:59.

Den "torrhumoristiske" redaktören, det var visst någon som en gång i världen, men för synnerligen länge sedan, kallade honom så, bör söka bjuda på annan spis. Den presenterar honom själv allt för mycket. Tänk bara 4:30 till öl! Men beträffande de välgörande donationerna böra dessa utökas — ganska betydligt. Åtminstone så att han får lov att köpa sig ett litet instrument så han kan kittla sig själv och därigenom få tillfälle att skratta. Andra gör det knappast. De gråta förr.

* * *

Manitobas universitets hockeylag erövrade förra onsdagskvällen canadensiska mästerskapet och de goda Winnipegborna hyllade hjältarna vid återkomsten till Winnipeg på fredagskvällen. Borgmästaren for ner till Kenora med en del storgubbar och hela staden var full av folk som hurrade i ett. Idén är inte dum. Tänk om den skulle kunna praktiseras i Stockholm, Sverige också. Borgmästare Lindhagen reser ner till Södertälje och hälsar Matteuspojkarnas segerrika stafettlag efter dusten med idrottsklubben Kamraterna i Malmö. Men svårt blir det naturligtvis för den gode fredsmäklaren. Han är ju så upptagen med giftermål och borgerlig vigsel.

* * *

Man kan tala om det skrivna ordets betydelse. Ehuru ännu en och annan efterbliven individ ruskar på huvudet när man talar om pressens betydelse har väl i alla fall majoriteten av folk nu fått upp ögonen för pressens maktställning i samhället.

Det skrivna ordet icke endast fängslar läsaren men det förmår också begiva sig ut på rundvandringar i det oändliga. För några månader sedan fanns i S. C. T. infört en intervju med den stora sierskan *Madame Refontaine* från Jackswille vid Winnipeg och i sist hitkomna nummer av den svenska sportstidningen *Sving* återfinna vi följande inlägg:

".....Drag på handskarna Harry! Du har mycket ogjort i ringen ännu! Enligt sierskan Madame Refontaine från Canada skall Kung Gustav hemföra världsmästerskapet i tennis och Harry Persson gå en tiotondersmatch med Tunney och vinna på poäng under 1928. Jag tycker detta borde klinga ljuvt i Harrys öron när han får höra detta. Bara nu sierskan har rätt, och det få vi väl se vid utgången av 1928".

Vår så säker Madame Refontaine har alltid rätt. Så nu kan ju Harry bara börja få vi se vad han duger till igen. Försåvitt inte Hjalle Paltens skrämskott med den försvunne Johnny Widd tagit allt för mycket på Harrys krafter. Men han är väl tränad även på besvikelser.

Ja, vi ses igen.
CERES.

Inkomstgivande boskapshjord.

EDER förtjänst som mejerist är inte stor nog att tillåta "boarders" i Eder boskapshjord. Noggrant val av endast rasrena djur kommer att fördubbla Eder mjölk- och smörproduktion.

Varje ko är en kapitalplacering och mjölkchekerna äro räntan: varje djur borde giva Eder vinst. I fullblodstjuren ligger hemligheten av framgång vid mjölkproduktionen. Förtjänsten av mjölk, smör och ägg borde deponeras i banken för framtida behov.

The Royal Bank of Canada

Bröllop.

I Lutherska kyrkan i Admiral, Sask. sammanvigdes den 22 mars miss Ida Mary Mattson, dotter till mr. och mrs. M. M. Mattson från Scoutsguard med Bernhard Reirson, son till mr. och mrs. T. Reiersone från Shaunavon.

Den högtidliga vigselakten förrättades av rev. K. O. Kandal i Admiral. Som tärna och marskalk fungerade miss Mabel Reierson och mr. L. Mattson.

De nygifta komma att bosätta sig i Scoutsguard. Vi önska tomtebolycka.

Winnipeg—The Pas på fyra timmar.

Aviatikern Floyd Bennet och Bernt Balchen företogo i förra veckan en provflygning med commander Byrds sydpolsmaskin från Winnipeg till The Pas på fyra timmar.

Vid ankomsten till The Pas blevo flygarna välkomnade av en synnerligen stor människomassa med den unga stadens borgmästare och stadsfullmäktige i spetsen.

Ny pappersfabrik bygges i Winnipegdistriktet.

The Hinde and Dauche Paper Co. of Canada kommer snarast att vidtaga förberedelser för anläggandet av en ny pappersfabrik i Winnipegdistriktet.

Anläggningskostnaderna beräknas belöfa sig till omkring 1 milj. dollars och omkring 200 man beräknas kunna finna stadigvarande sysselsättning vid anläggningen. Som mönster för anläggningen står bolagets stora fabrik vid Trenton i Ontario.

Bolaget är ett dotterbolag till ett av de största bolagen i Förenta Staterna och i huvudsak kontrollerat av kapitalister i vårt grannland.

Ellis Island-kopia onödig i Canada.

Hälsovårdsministern i Ottawa, Hon. Dr. J. H. King har nyligen i parlamentet uttalat sig om planerna på anläggandet av ett canadiensiskt Ellis Island vid de större hamnstäderna över vilka den huvudsakliga immigrationsströmmen dirigeras. Enligt ministern torde en dylik undersökningsstation vara alldeles obehövlig i Canada då den läkareundersökning, som verkställes i de olika europeiska och andra länder, varifrån immigranter komma, är fullt ut lika effektiv som om den funnes förlagd till Canada.

Översvämningar i Saskatchewan.

Pike Lake-distriktet i Saskatchewan har under förra veckan haft svår känning av vårfloden och vattnet i Saskatchewan River har på sina ställen stigit betydligt över flodbädden.

Många framhem och stora arealer land äro under vatten, huvudsakligast omkring den 22 mil långa Pike Lake, sydvest om staden Saskatoon.

På grund av att drivisen hopat sig vid ett smalt pass har floden icke kunnat nå sitt utlopp utan i stället översvämmat flodbankerna och omkringliggande distrikt.

Skadorna äro avsevärda och man beräknar att de uppkomna förlusterna belöpa sig till åtskilliga tusen dollars.

Moder tar sig själv av daga i sorg över sonens död.

En sorglig händelse inträffade nyligen i Prince Albertdistriktet då en mrs. Alex Praherenke tog sig själv av daga, troligen på grund av sorg över sin sons död för ungefär ett år sedan.

Hennes son omkom genom en skenolycka vid Kindersley och sedan dess har hon ständigt gått och grubblat och sörjt över den sorgliga händelsen.

SVENSKAR!

Land till salu för billigt pris och BILLIGA villkor

Hedman & Pratt
Grande Prairie, Alta.

Cyklon i Alberta förorsakar tvenne dödsfall.

En synnerligen häftig storm som tidvis tog karaktären av cyklon drog i förra veckan fram över Birmingham och lay-distrikten i Alberta.

Tvenne personer, Robert Nelson och mrs. Essie Mann hava omkommit och ett flertal skadats mycket svårt.

King och Bennet inbjudas till Edmonton.

The Ukrainian Old Timers Association komma instundande 30 juni att anordna stora festligheter i Edmonton, till vilka premierminster Hon. McKenzie King och det konservativa partiets ledare Hon. Bennet inbjudits.

Canwoodkrönika.

Från S. C. T:s korrespondent.

Lokalbiblioteket N:r 8 "Ellen Key" avhöll sitt årsmöte söndagen den 18 mars hos Arvid Lidström.

Ehuru L. B. för närvarande har ett 15-tal medlemmar, var det endast några få som bevistade mötet. Stämningen var dock den bästa och utsikterna för fortsatt verksamhet äro ganska goda. Sekreteraren föredrog bland annat en skrivelse från Svenska Nationalbibliotekets styrelse i Winnipeg vari utlovades en boksåva till alla lokal bibliotek som kunde uppvisa en medlemssiffra av minst 10 den 31 mars 1928.

Som vi nu ha den erforderade nummerären kunna vi också räkna att få dem inom kort och det blir ett värdefullt tillskott till vårt av 140 band nu uppgående bibliotek. Nu är också årsavgiften satt så lågt som till endast 25 cents per år, så det kan då åtminstone ingen rygga tillbaka för utgifterna.

Vår landsman mr. John Erickson i Canwood kommer fortfarande att tjänstgöra som bibliotekarie.

Arvid E. Lidström.

TENDERS FOR COAL

SEALED tenders addressed to the Purchasing Agent, Department of Public Works, Ottawa, will be received at his office until 12 o'clock noon, Wednesday, April 18th 1928, for the supply of coal for the Dominion Buildings and Experimental Farms and Stations, throughout the Provinces of Manitoba, Saskatchewan, Alberta and British Columbia.

Forms of tender with specifications and conditions attached can be obtained from G. W. Dawson, Chief Purchasing Agent, Department of Public Works, Ottawa; J. E. Cyr, Supt. of Dominion Buildings, Winnipeg, Man.; H. F. Matthews, District Resident Architect, Winnipeg, Man.; G. J. Stephenson, District Resident Architect, Regina, Sask.; F. M. Stevenson, District Resident Architect, Calgary, Alta.; and J. G. Brown, District Resident Architect, Victoria, B. C.

Tenders will not be considered unless made on the above mentioned forms.

The right to demand from the successful tenderer a deposit, not exceeding 10 per cent of the amount of the tender, to secure the proper fulfilment of the contract, is reserved.

By order,
S. E. O'BRIEN,
Secretary.

Department of Public Works,
Ottawa, March 21, 1928.